

Årbog

2022-23

ROSKILDE

Landbrugsskolen
Sjælland

Bladet for nuværende og tidligere elever
udgivet af elevforeningen for Lyngby Landbrugsskole
Redaktion: Allan Olsen

LYNGBY MINDER

Indholdsfortegnelse

Elevforeningen	4
Forord v/. Martin Christensen.....	5
Nyt fra Landbrugsskolen Sjælland, Roskilde/Vildvorde/RTS v/. Dorthe K. Navntoft	6
Årets gang på landbrugsskolen v/. Anders Eriksen.....	8
Årets gang på "Svanemosegård" v/. Jesper Skovgaard	10
En hilsen fra Hanne M. Rasmussen	12
25-års jubilæum for Leinum – taler/sang	14
Elevforeningens hilsen til Leinum	17
Hilsner fra nuværende elever	19
10-års jubilar	22
20-års jubilar	24
25-års jubilar	27
30-års jubilar	29
35-års jubilar	31
40-års jubilar	32
50-års jubilar	35
50-års jubilar	36
En hilsen fra "Kirkebjerggård" v/. Mogens Guldberg Olsen.....	37
En hilsen fra "Frederiksten" v/. Niels Meinert Larsen	39
En hilsen fra Vestjylland	49
Milepæle i skolens og elevforeningens historie).....	41
Lacours skole tanker	47

Latout og redigering af:
Sille Møller

August Christensen, Nadia Johansen, Emilie Rasmussen, Emilie Marker

Elevforeningen

På initiativ fra tidligere elever, forstander la Cour og hans søn Cand. Mag. Lars la Cour, som var lærer fra 1894-1909 på både landbrugs- og højskoleafdelingen i litteratur, historie og naturfag m.v. – stiftedes elevforeningen "Tidligere Lyngbyelever", den 24. marts – 1897.

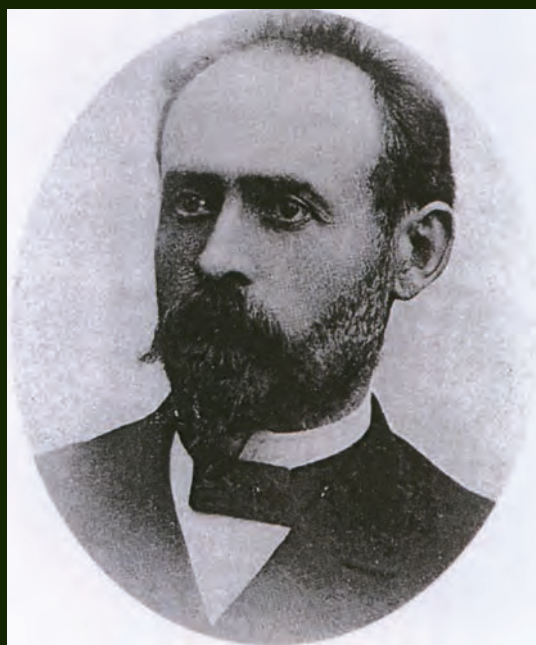
Ved foreningens elevmøde den 16. juli – 1899, afsløredes på Lyngby kirkegård den mindesten, som gamle elever havde ladet sætte på J. C. la Cours grav.

Under elevmødet den 21. juni – 1903, blev statuen af skolens grundlægger og første forstander afsløret i skolens have. Dette mindesmærke af la Cour på en sokkel af bornholmsk granit, blev rejst af tidligere elever samt henved 200 mænd i forskellige stillinger, fortrinsvis med tilknytning til landbruget.

Under generalforsamlingen i foreningen "Lyngby Elever" den 27. januar – 1917 blev foreningen delt i to: Højskolens forening med ca. 600 medlemmer og elevforeningen for landboskolen med ca. 800 medlemmer. Årsagen til delingen, var blandt andet at tidligere landbrugsskoleelever mente at der var for lidt landbrugsstof i det godt 150 siders årlige elev-skrift.

Hvem var det vi var på hold sammen med?

Elevforeningens første formand var statskonsulent K. Hansen fra 1897-1917.

Senere formænd:

Forsøgsleder J. C. Larsen, "Virumgaard", 1917-1931.

Gårdejer J. Jacobsen, "Ryttergaarden" i Ballerup, 1931-1946.

Gårdejer Willy Larsen, "Sildebjerggaard" ved Helsingør, 1946-1962.

Gårdejer Jørgen Israelsen, ved Vester Såby, 1962-1970.

Agronom Ole West, Ringsted, 1970-1977.

Gårdejer Jørgen L. Boll, 1977-1981. Gårdejer

Gert Pedersen, 1981-1988. Driftsleder

Jørgen Fæster, 1988-1990. Gårdejer Ole

Elbæk, Klippinge, 1990-1992. Gårdejer Bent Nielsen, Haslev, 1992-1998.

Driftsleder Claus Ladegaard, Holme Olstrup, 1998-2002.

Driftsleder Morten Prinzlau, Haslev, 2002-2009. Landmand og murermester Martin Christensen, Skævinge, 2009-

Her i 2023 er der stadig 1000 livsvarige medlemmer. Ca. 40% bor i Jylland og på Fyn. Omkring 60% bor på de østlige øer, inklusiv Bornholm, samt 21 i udlandet.

Forord

Vi lever stadig i en foranderlig tid; vi fik en ny regering i Danmark og i efteråret – 2022 passerede verdens befolkning en ny milepæl – 8 milliarder mennesker er vi nu. Kigger vi fremad, vil der være små 10 milliarder mennesker i 2050. I de sidste årtier er der blevet færre aktive landmænd i Danmark. I samme periode er den viden, der knytter sig til landbrugserhvervet, til gengæld vokset meget. Landbruget var tidligere et af de frieste erhverv man kunne vælge – i dag er det mest gennemregulerede. Det en dygtig fødevareproducent skal vide i dag, kan gøre enhver forpustet. Vores gamle skole bestræber sig stadig på at bibringe de unge en solid ballast – tak for det.

Tak til skolens bestyrelse for støtte til årbogen. Også tak til skolens medarbejdere og elever for at bidrage med artikler om livet på skolen. Til slut en stor tak til jer tidligere elever, som har sendt indlæg om jeres liv.

De kærligste hilsner
Martin Christensen.

Årbogen og "En tidsrejse på 150 år" kan findes på
Landbrugsskolen Sjællands, Roskildes hjemmeside
(www.rts.dk/lssj),
scroll ned til menupunktet 'Publikationer'.

Åbent hus 21. januar kl. 10-14 i Roskilde, Greve og Høng

Vi tilbyder over 30 erhvervsuddannelser inden for medier, bygge og anlæg, håndværk og teknik samt det grønne område på Roskilde Tekniske skole.

se dine muligheder på
www.rts.dk

Elevforeningens bestyrelse 2022/23

Martin Christensen
(formand), Skævinge, 23 25 99 29
Benni Knudsen, Jægerspris, 20 49 15 39

Karsten Hansen, Ringsted, 40 95 45 93
Lise Nielsen, Roskilde, 22 91 39 02
Allan Olsen, Svinninge, 59 26 43 73

Nyt fra Landbrugsskolen Sjælland, Roskilde

- skolehjemleder Dorte Kold Navntoft

Aret 2022 har været et godt år på Landbrugsskolen Sjælland i Roskilde. Et år uden Corona nedlukning og dermed hjemsendelser og undervisning på Teams. Nedlukningerne gjorde os opmærksom på, hvor privilegerede vi er i forhold til praktisk undervisning. At vores elever dagligt kan gå ned på Svanemosegård og deltage i det praktiske arbejde i stald og mark er værdsat af både undervisere og elever. At kunne koble teori og praktik er vejen til god

læring.

I marts blev Mette Hadler ansat som virksomhedskonsulent på Roskilde Tekniske Skole. Hendes opgave er på baggrund af Trepartsaftalen, at støtte og guide blandt andet vores landbrugselever i lærepladssøgningen. Hun hjælper eleverne med at lave ansøgninger og finde praktiksteder. Når elev og mester er blevet enige, kan Mette

hjælpe med den endelige kontrakt. Vi kan allerede nu se, at Mettes støtte har medført, at flere af vores landbrugselever finder en læreplads.

2022 har også været året, hvor Landbrugsskolen har haft besøg af mange internationale elever. Eleverne er kommet fra Frankrig, Sverige og Finland. Vi forventer, at der også i 2023

kommer elever fra andre lande som kan være med til, at skolehjemseleverne kan knytte venskaber på tværs af landegrænser.

I sommeren lejede vi lokaler ud til både Roskilde Festivalen samt Lions som afholdt en handicapsommerlejr. Dejligt at så mange andre kan få glæde af vores lokaler og skønne omgivelser.

Tour de France lagde jo også vejen forbi og skabte en fest på Ledreborg Allé.

Roskilde Tekniske Skole arrangerede en medarbejderdag,

hvor alle kunne møde ind og følge karavanen og cykelrytterne. Driftsleder Jesper Haunstrup Skovgaard Schønning lavede sammen med eleverne 4 store halmballemænd, som kunne ses i TV. Desuden kom vores får i Tour de France-trøjer, så alle deltog i festlighederne. Med telt, musik og grill blev det en rigtig god dag, inden vi kunne lukke ned og gå på sommerferie. Så alt i alt et rigtig dejligt år på Landbrugsskolen Sjælland, Roskilde.

Årets gang på Landbrugsskolen

- Af kostskoleinspektør Anders Ømberg Eriksen

2022 blev igen et år med fuld gang i Landbrugsskolen. Vi startede året med to Grundforløb 2 klasser, der var med os på introtur, hvor vi tog den lange tur op ned og op på Møns Klint. På vejen havde vi også et rigtig godt besøg på Tvingbro ved Præstø, hvor Mette og Preben viste deres flotte Jerseybesætning frem. Ved besøget gjorde både Mette og Preben og vores elever så godt et indtryk, at det senere på sommeren blev til læreplads for Lærke en af vores dygtige elever. I slutningen af maj var der endelig igen Dyrskue i Roskilde – en begivenhed som både vi og eleverne havde set meget frem til. Vi havde igen mange dyr med og alle fik 23 point, så det var vi meget tilfredse med. Især Erik Olsen havde dog endnu bedre dyr, så det blev ikke til så mange præmier til skolen og desværre blev Nickelback, vores store avlstyr, halt på dagen, så han tog ikke den ellers forventede sejr hjem.

Vi prøver igen i 2023 og håber at vi kan holde ham godt gående, så han kan imponere dommere og tilskuere endnu en gang. Der skal altså også noget godt bentøj til at bære 1400 kg elegant rundt i ringen! I løbet af året har vi som

altid også været ude på spændende faglige besøg, bl.a. på Danmarks største vingård Dyrehøj på Røsnæs, hvor eleverne gav en hånd med markarbejdet.

På skolehjemmet havde vi også igen et godt år, med stort set alle værelse besat året rundt. Vi har, udover landbrugseleverne, også en del elever fra de andre uddannelser på Roskilde Tekniske Skole boende. De tæller både dyrepassere, anlægsgartnere, gartnere, tømrere, webintegratorer og mange andre. Atmosfæren har som altid været hyggelig, aktiv og inkluderende, takket være en masse søde og livlige elever. I efterårssemestret var vi igen på den traditionsrige cykelintro tur til Vrange skov. Her blev cyklet, svedt, badet, lavet bål og grillet med højt humør.

Og selvfølgelig var der, som i tidligere år, indlagt besøgsbesøg på vejen. Igen i år fandt Jonstrupgården, Svenstrup Gods og Toftager I/S tid til at tage imod vores mange dejlige elever. Udover at disse bedrifter ligger godt på vores cykelrute, er det også besøg, som både vores elever og vi hvert år får stort udbytte af, og det lykkes os også jævnligt, at få sendt gode elever

ud til bedrifterne.

For mit eget vedkommende har det også været et travlt og spændende år, der, udover at få sendt en masse gode elever videre i deres uddannelse, også bød på en betragtelig udvidelse af min vingård, så den nu ikke alene er blandt de bedste i landet, men også blandt de største.

Som altid har vores fokus primært været, at lave nogle rigtig gode elever, så der i fremtiden også er dygtige danske elever på landbrugene og det er min forhåbning, at der vil blive ved med at stå rigtig gode lærepladser klar til vores elever, når de slutter på skole til juni og december i 2023.

Mange gode hilsner til alle nye og gamle elever og forhåbninger om at 2023 bliver endnu bedre end 2022!

- Anders

Åretsgang på svanemosegård 2022

- jesperskovgård schiønning

På gården har der igen i 2022 været fuld fart på. Udbytterne i marken har været middel, med lyspunkter imellem. Igen i år har vi haft økologiske sukkerroer, som er blevet sået og renholdt af vores så/lugrobot "Roberta". Det blev til 12 ha og et sukkerudbytte på ca. 8 ton pr.

ha, hvilket er meget tilfredsstillende, i betragtning af at der i år ikke er brugt ressourcer på manuel renholdelse.

Også rapsen stod godt de fleste steder og endte med et udbytte omkring 4 ton pr. ha. Vi havde i år også et lille stykke med Dacke-hvede, der gav et fint udbytte med en meget høj bagekvalitet,

med 14,7 % protein og et faldtal på 392! Derudover har vi en stor del græsmarker, både til afgræsning og slæt, til foder til køer, får og heste. I år har eleverne igen deltaget aktivt i markarbejdet og vi har haft en hel del elever med stor interesse for mark og kvægbrug.

Efter 2 års pause var der igen Dyrske i Roskilde

og det blev i år til en enkelt ærespræmie og 23 points til alle dyr. Eleverne der var med gjorde

en stor indsats, så dyrene fremstod flotte og velpassede under hele Dyrsket.

Tour de France kom også forbi skolen i år og til den lejlighed havde vi sammen med eleverne lavet store halmmænd i rundballer, med hhv. en gul, en grøn, en hvid og en prikket "t-shirt" på.

På maskin- og bygningssiden er der ikke sket

store investeringer i 2022, men vi har dog fået en "ældre" Ford 3000 til maskinparken, der bruges til at harve ridehuset. I 2023 kommer der til at ske en del, da vi har fået tilskud til at investere i maskiner til at forbedre bæredygtigheden i mark og stald. Meget mere om dette til næste år!

En hilsen fra Hanne Midtgaard Rasmussen

Endnu et år er gået, og her er et udpluk, af det vi har arbejdet med

Åbent hus

I december var der mulighed for at komme og høre om landbrugsuddannelsen. Eleverne havde lavet en udstilling med afgrøder, dyr og maskiner, som venner, familie og gæster kunne komme og besøge. Og der var travlt med at hjælpe børn op og ned for at sidde i en traktor. Eller med at komme ind til fårene for at snakke med

Grundforløb 2 elever med traktorer og vogne til åbent hus.

dem. Udstillingerne giver eleverne mulighed for at tale med gæsterne om noget af det de laver på skolen og hos deres mestre.

Bæredygtighed

Bæredygtighed fylder stadig mere, både i landbruget og i samfundet generelt. Vi arbejder formelt med bæredygtighedsuger to gange om året, selv om jeg argumenterer for, at vi taler bæredygtighed i alle uger, når vi underviser i landbrug.

Skolen holdt en bæredygtighedsdag, hvor vi satte lys på forskellige bidrag til bæredygtighed. På skolelandbruget Svanemosegård er bidragene:

Recirkulering af næringsstoffer fra byen. Vi

gøder med afgasset madaffald fra Solrød Biogasanlæg.

Markrobot drevet af solceller. Robotten sår og luger vores sukkerroer på solenergi.

Dyrkningsforsøg med planteprotein. Sorter af hestebønner og æreter bliver dyrket, for at finde de mest velegnede.

LED-lys i stalde og værksted. Energiforbruget er 40-50% lavere end lysstofrør. LED-rør holder længere.

Halm som energikilde til opvarmning. Halmfyret opvarmer skole, skolehjem og værksteder med ikke-fossilt brændsel.

Økologisk landbrug. Beslytter og gavner det fælles miljø, herunder landskaber, klima, leve- »

Udstilling af seks bidrag til bæredygtighed på skolelandbruget Svanemosegård.

Vi har nogle gange store slanger med til undervisning af politielever.

steder, biodiversitet, luft og vand.

Selv om vi synes bæredygtighed generelt er en del af vores arbejde, var det sjovt at finde nogle af de konkrete tiltage frem og fortælle om dem.

Politikurser

På landbrugsskolen bliver der afholdt kurser for politielever i håndtering af dyr. Betjente møder dyr i deres job. Både dyr, der er sluppet løse, men også dyr, der befinder sig der, hvor politiet nu en gang skal arbejde. Derfor skal alle politielever på et kursus, hvor de håndterer dyr. Hos os er der to dele. En del handler om slanger og krybdyr, der bliver håndteret i gymnastiksalen. En anden del handler om store pattedyr, hvor politieleverne er i ridehallen med en løs hest, de er hos vores Simmental kvæg og kommer ud for at hente en flok får ind fra folden. Der bliver altid flyttet grænser hos nogle af politieleverne den dag.

Grundforløbsprøver

Vi har lige sendt et hold grundforløbselever på juleferie med grundforløbsbeviser. Eksamen foregår både i klasseværelset og ned på gården. Nogle af eleverne trives godt med at have foder i hænderne og en maskine ved siden, når de skal lave fremlæggelser. Nu skal eleverne så ud til mestrene og videre med deres uddannelser.

Tiden fra en grundforløbsprøve til faglært landmand kan hurtigt gå. I denne uge havde vi besøg af to tidligere elever, der blev kæresten på grundforløbet. De havde deres nyfødte datter med, og havde nu deres egen fåreflok og et hus sammen. Ja, sådan kan eleverne pludseligt være blevet voksne.

Det var min hilsen fra 2022. I ønskes alle et godt 2023.

Kærlig hilsen Hanne

Det lysner over agres felt

1. Det lysner over agres felt, hvor sløve plovspand kravle, det sortner over Store Bælt med sol på kirkegavle.
2. Velkommen i vor grønsværrstol blandt grøftens brombær-ranker! O, det gør godt at slikke sol igen på disse banker!
3. Vel rækker høstens solskin kort, men rønnens bær står røde. Al-leens linde blegner bort, men vildvinsranker gløde.
4. Vel! Ræk mig da, o efterår, en gravensten som smager af bækken ved min faders gård og mulden i hans ager.
5. Og bag mig, sol, og blød mig, regn! Jeg plukker mine nødder og trasker langs et brombærhegn med plovmuld under fødder.
6. Og det er al den jord jeg har, og alt, hvad jeg begærer. Jeg håber, det går an, jeg ta'r, hvad mine såler bærer.

Tekst: Ludvig Holstein, 1915

Melodi: Harald Balslev, 1922

Tale:

Jeg vil gerne sige nogle ord til jer om min 25 år. 25 år med uddannelse og også dannelse. I de første mange år arbejde jeg med landbrugets uddannelser med grundforløb, driftsleder og overbygninger.

Det er liv i at møde de unge, lytte til deres drømme om et selvstændigt liv. Jeg har sat pris på at dele viden og tanker når vi mødtes til undervisning og over et måltid mad i spisesalen. Det er magi når unge har knækket koden og er parat til den faglige dannelsesproces. Kald det læringsflow, men det er også meget andet.

Vi mødes også altid med et ønske om at være en del af et fællesskab, at blive set. Det er brændstof for både elever og undervisere, det ser jeg i min hverdag både på Vilvorde og her. Tak til jer skønne kollegaer for det vi lærer sammen og af hinanden.

For ca. 10 år siden startede jeg i et nyt job med AMU-efteruddannelse. En tid med nye spændende opgaver og samarbejde. Et samarbejde der også går ud af huset her til A-kasse, jobcenter, de forskellige brancheorganisationer, miljøstyrelsen ikke at forglemme. Det er et privilegie at være et bindeled mellem systemet AMU, Miljøstyrelse etc. og den voksne AMU kursist der

ønsker vejledning.

Jeg mærker energi og glæde, når det lykkes at skabe nyttig og god efteruddannelse. Tak til alle jer, der får ting til at ske, så det bliver nemmere at komme på uddannelse. At jeg/vi kan levere til dem vi skal levere til- det kræver sparring og godt samarbejde, tak her i huset, Pulsen 10 og, Vilvorde.

Vi har ret til at lære noget. Vi kan ikke lade være med at lære og skabe, få ideer. Grundtvig ville sige at mennesket er Ånd. Skal vi lytte og synge med på skolesangen "Er lyset for de lærde blot?"

Er lyset for de lærde blot

1. Er lyset for de lærde blot
til ret og galt at stave?
Nej, himlen under flere godt,
og lys er himlens gave,
og solen står med bonden op,
slet ikke med de lærde
oplyser bedst fra tå til top,
hvem der er mest på færde.

2. Er lyset i planeter kun,
som ej kan se og mæle?
Er ikke ordet i vor mund
et lys for alle sjæle?
Det giver os for ånder syn,
som solens skin for kroppe,
det slår i sjælen ned som lyn
fra skyerne hist oppe.

3. Er lys på visse vilkår blot
så halvvejs at ophøje?
Gør det ej alle vegne godt!
Er lys ej livets øje?
Skal for misbrugens skyld måske
på åndens himmelbue
vi heller mulm og mørke se
end solens blanke lue?

4. Oplysning være skal vor lyst,
er det så kun om sivet,
men først og sidst med folkerøst
oplysningen om livet;
den springer ud af folkedåd
og vokser, som den vugges,
den stråle i vort folkeråd,
til aftenstjernen slukkes!

Tekst: N.F.S. Grundtvig, 1839

Melodi: Erling Lindgren, 1984

Elevforeningens hilsen til Hans Kristian Leinum

I efteråret 1997 blev du ansat som lærer med fagene maskiner og bygninger, idet du afløste din tidligere lærer i samme fag, som måtte stoppe på grund af sygdom. Du var jo selv elev på skolen i 1982/83 – for 40 år siden. Dengang stod der stadig Lyngby Landbrugsskole over hovedindgangen og på muren oppe ved alléen. Du var med i de dage, hvor skolen lagde bygninger og jord til DM i pløjning år 2000.

I den turbulente tid med navneskifte til Landbrugsskolen Sjælland var du også med, og da forstan-derparret Kaalund stoppede, holdt du tale på vegne af tidligere elever og personale.

I år 2009/10 efter fusionen med RTS/Vildevorde på Køgevej i Roskilde kom der pludselig færre elever til foreningens elevmøder og jubilæumsfester – de følte ikke, at det var deres gamle skole længere. Elevforeningen besluttede derfor at besøge tidligere elever pr. bus eller privatbiler. En stor tak til dig som buschauffør for 10 år siden, da elevforeningen blandt andet besøgte de gamle skolebygninger i Hillerød og Kongens Lyngby. I 25 år har du været elevforeningen en stor støtte og hjælp med artikler i årbogen, revision af regnskab m.v. I dag er du efteruddannelseskoordinator for skolens store AMU-afdeling, og du har fået kontor der hvor både Dyrbye og Kaalund engang havde kontor.

Tak for tale og sange på din 25 års jubilæumsdag – vi er sikre på, at La Cour lyttede med, da vi sang Grundtvigs tekst "Er lyset for de lærde blot?". Til slut tak for din hjælp med fotos af tidligere elever, der er kommet op i den gamle/nye mødesal og tak for dit initiativ til sammenkomst på skolen den 3 februar – 2023.

Med venlig hilsen

Elevforeningen.

Bomærke da du var der 82/83.

Hilsner fra nuværende elever - Hvorfor vi valgte denne uddannelse

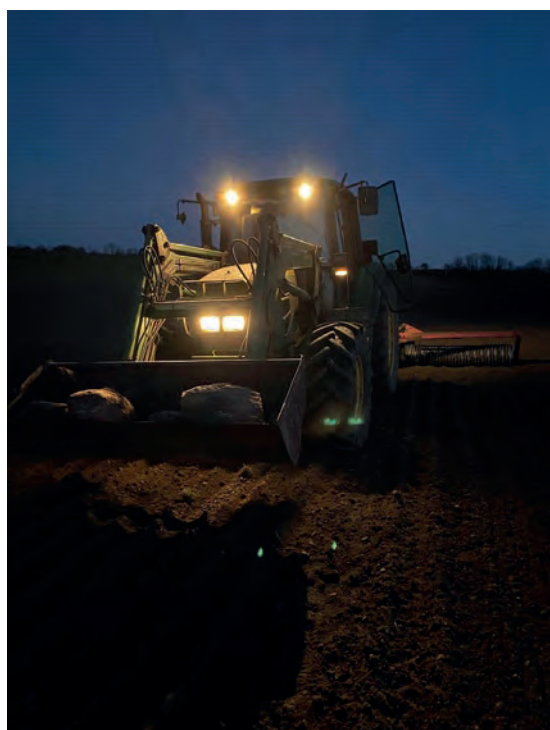

Vi er 5 drenge, der mødte hinanden her på landbrugsskolen:

- Tobias, Benjamin, Magnus, Mathias J og Mathias H.

Jeg hedder Tobias jeg er 17 år og kommer fra Sj. Odde. Min interesse ligger ved planteavl og kvæg, og jeg har altid gerne ville være landmand, fordi jeg synes det spændende at se ting vokse, og jeg har været med i traktoren siden jeg kunne gå og hjulpet i stalden siden jeg var 9 år.

- Tobias

Jeg hedder Benjamin. Jeg er 18 år og jeg kommer fra Sj. Odde. Min interesse er planteavl og kødkvæg. Jeg bor på Birkemosegaard, hvor jeg bliver 5. generation på gården. Jeg har altid været med og det har bare været spændende at se planter vokse og at det man laver lykkes. Siden jeg har kunnet gå, har jeg været med i stald og mark.

- Benjamin

Jeg er 18 år og kommer fra Ringsted.
Jeg har fået elevplads på en konventionel malkekvæggård, hvor jeg både er mark- og staldelev, da jeg har interesse i begge dele. Jeg har fået interesse indenfor landbruget fra barnsben af, da min farfar har en gård med kødkvæg - det er derfra jeg har fået lyst til at blive landmand.

- Mathias J

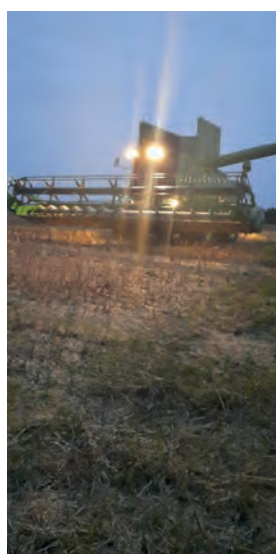
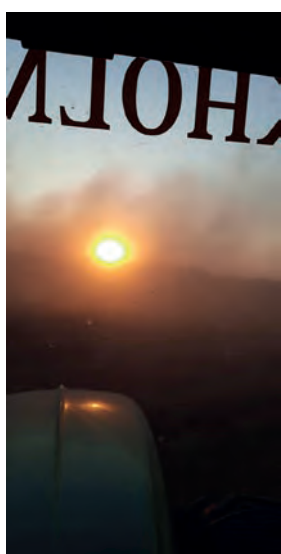
Jeg er 17 år og kommer fra Nykøbing Sj.
Jeg har valgt at blive landmand, da jeg godt kan lide at følge planters udvikling og arbejde med naturen og dyr. Jeg har fået min interesse gennem min far, som selv er uddannet landmand.

- Magnus

Jeg er 19 år og kommer fra Vallensbæk.
Jeg har valgt landbruget, fordi jeg gerne vil være fysisk aktiv og kan lide at være i naturen og finde på løsninger selv og lave noget med mine hænder, men også at se noget gro fra start til slut.

- Mathias H.

Vores fællesskab

Vi mødte hinanden her på skolen, hvor vi har snakket sammen siden den første uge og er blevet de bedste kammerater. 3 af os kendte så hinanden i forvejen; Tobias og Benjamin har kendt hinanden siden børnehaven, og Magnus mødte de så i 7 klasse. Vi nyder de gode faciliteter på skolehjemmet sammen med elever fra både vores egen og andre afdelinger.

En hilsen fra en 10-års jubilar

- Magnus Møller

Da jeg for 10 år siden startede på landbrugsskole, troede jeg at jeg skulle malke køer og kører traktor resten af mit liv, men sådan blev det ikke.

Jeg hedder Magnus Berner Møller, jeg kommer fra Møn og vil fortælle lidt om hvad der er sket i mit liv siden jeg for 10 år siden startede på landbrugsskole.

Efter at have færdiggjort grundforløbet fik jeg en læreplads omkring Roskilde, det var jeg rigtig glad for indtil det hele blev hverdag og jeg fandt ud af at jeg ikke dur til at sidde alene på en traktor, der skulle ske noget mere.

Jeg startede herefter hos en bekendt, som havde et entreprenør firma, hvor jeg kunne give en hånd med, det fik jeg et par år til at gå med, indtil jeg fandt ud af hvad for en uddannelse jeg nu skulle i gang med. I 2014 hørte jeg igen min far at der var brug for mejerister, det ville jeg prøve at gi' et skud.

Så jeg sendte ansøgning til alle Arla mejerier i landet, og håbede at de kunne bruge mig som mejerielev. Jeg var så heldig at få plads på

Tistrup Mejeri i Vestjylland, et lille, gammelt **(faktisk verdens ældste andelsmejeri)**

mejeri med cirka 25 ansatte.

Her laver de ost på gammel facon med osteklæder og hvad der ellers hører til.

Her havde jeg alt min elevtid undtaget 3-4 måneder hvor jeg sammen med en klassekammerat var på et mejeri på Island.

Da jeg var færdig uddannet mejerist i 2017 var det dog ikke lige oste fremstilling der stod øverst på ønskesedlen, så derfor er det jo heldigt at mejerister kan bruges alle steder (næsten).

Jeg var dog glad for at bo i Jylland, så jeg søgte arbejde hos Glycom i Esbjerg **(nu DSM)**, hvor de producere HMO'er til blandt andet modernælkserstatning.

Her var jeg indtil august 2022, hvor jeg stoppede og flyttede hjem til Møn igen, hvor jeg givet en hånd med i mine forældres ismejeri, Møn Is, som de startede i 2010.

Som sagt åbnede vi Møn Is i 2010 som vi troede bare skulle være en lille side beskæftigelse hvor

går butik

min mor kunne gå ud og sælge en is når kunderne ringede på klokken. Det kunne vi dog hurtigt se at det kom ikke til at slå til, da der næsten altid var lang kø ud af døren.

Møn Is har vækstet hvert år siden vi åbnede, og nu kan vi ikke klare os med under 3 ispiger samtidig, som ikke laver andet end at kugle is op i vores sprit nye butik som vi lavede i vinteren '21.

Butikken er lavet i vores gamle ungdyrstald som er blevet total renoveret.

Min mor gik også på landbrugsskolen i Roskilde i 1989-1990.

En hilsen fra en 20-års jubilar

- Martin Christensen

Jeg er opvokset på landet uden for Helsingør i Nordsjælland, men ikke på en gård. Min far var murermester og min mor bogholder, så det lå umiddelbart ikke lige til højrebænet, at jeg skulle være landmand. Jeg havde dog altid fulgt nysgerrigt med på de omkringliggende gårde og også altid sagt, at jeg skulle være landmand - murer skulle jeg i hvert fald aldrig være.

I folkeskolepraktikken var jeg 2 gange ude på en lille gård med ca. 30 køer i bindestald, og det var fantastisk syntes jeg.

Da jeg i 9. klasse skulle tale med studievejlederen om, hvad jeg gerne ville efter 9. klasse, blev han en lille smule forvirret, da jeg sagde, at jeg ville være landmand. Han var ikke helt sikker på, hvordan det nu lige var man blev det, men efter nogle dage kom han med nogle papirer, og blandt dem var en folder fra Lyngby Landbrugsskole. Jeg blev meldt til 1. skoleophold, 1A, med start lige efter sommerferien. w

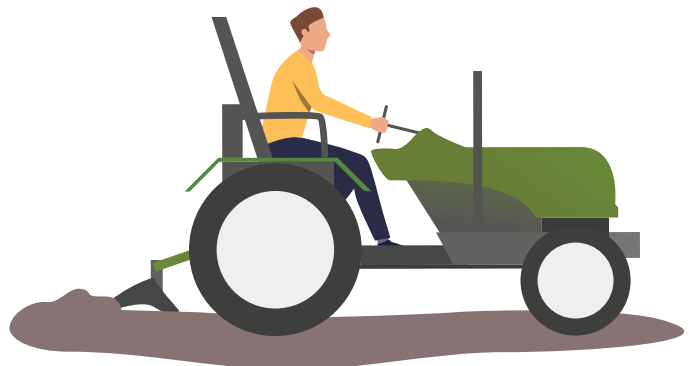
Nu gik jagten ind på at finde en praktikplads. På det lille dyreskue i Hillerød – jeg mener, at det hed Frederiksborg Dyreskue, mødte jeg Allan Olsen, og af ham fik jeg nogle adresser på nogle gårde, som jeg kunne spørge.

Min far og jeg startede bilen op og startede rundturen i det nordsjællandske.

På den 3. gård vi dumpede uanmeldte ind på, var der gevinst. En kvæggård i Rågeleje med ca. 110 køer ville gerne have sådan en ung tyn-darmet dreng som mig på prøve i sommerferien for at se, om det kunne blive til noget.

Få dage inde i min sommerferie startede jeg, og jeg kan huske at alt var nyt. Omvæltningen fra folkeskolen til en stor gård var enorm. Men jeg husker det stadigvæk som en fantastisk sommer. Jeg cyklede gerne de 12 kilometer frem og tilbage hver dag for at lære så meget som muligt og vise mit værd. Vi blev enige om at lave en uddannelsesaftale, og jeg kunne så starte på landbrugsskole efter sommerferien.

Det blev august og den 1. dag på skolen. Igen var alt nyt, men lynhurtigt lærte man de andre at kende, og livet på skolen var fantastisk.

Jeg tog alle mine skoleophold på Lyngby Landbrugsskole, og ens for alle skoleophold var, at man fik et fantastisk sammenhold - både blandt lærere og elever.

I de øvrige praktikophold var jeg på 2 forskellige kvæggårde omkring Svinninge på Vestsjælland. Den ene gård var udstyret med 2 stk. malkeboboter hvilket var utroligt spændende og helt nyt, dengang lige først i det nye årtusinde.

Det sidste skoleophold Modul-2 har jeg også rigtig gode minder fra. Ved afslutningen blev jeg valgt som årgangsrepræsentant og blev dermed en del af elevforeningens bestyrelse. Under dette skoleophold var vi desuden på studietur til Italien, med stop i Sydtykland, som en af de helt store oplevelser. Vi så både aspargesproduktion, humlemarker, risgårde, vingårde, Landini-fabrikken og en kæmpe stor kødkvægfarm. Det var en rigtig god tur både fagligt og socialt.

Som så mange andre unge mænd skulle jeg

også aftjene min værnepligt, det betød at efter modul-2 havde jeg 5 måneder som jeg skulle have fyldt ud. Det blev til et job på en maskinstation i Hornsherred. De fem måneder gik utroligt hurtigt, og da det var lige hen over høst og efterårs arbejde var der masser at se til. Det blev til nogle meget lærerige måneder og noget lidt andet end jeg havde været vant til, da der ikke var nogen malketider der skulle passes ind.

Den 1. december 2002 startede jeg min 12 må-

neds værnepligt i den kongelige livgarde. Det var en sjov tid og en tid hvor man lige pludseligt ikke skulle tænke selvstændigt, som man ellers havde lært i hele sin tid i landbruget. Der var selvfølgelig rigtig mange sure timer, men heldigvis er det mest de sjove og spændende ting man husker. Det at være lidt "bag facaden" på kongehuset var en stor ting, og helt sikkert noget man kan fortælle mange gode historier omkring. Det vil alle gamle gardere kunne nikke genkendene til.

I de 12 måneder i forsvaret gik jeg og tænkte på, at jeg gerne ville prøve noget andet end landbruget. Helt præcis hvad, havde jeg sådan set ikke besluttet mig for. Men lidt tilfældigt var der en entreprenør, som min far arbejdede sammen med, som manglede en mand. Så jeg startede hos ham, lidt tid efter jeg var færdig i Livgarden. Jeg syntes det var spændende, og jeg blev mere og mere interesseret i byggeri. I løbet af 2 år arbejdede jeg i 2 forskellige entreprenørfirmaer, inden jeg en dag besluttede mig for at spørge min far, som jo var murermester, om han kunne bruge en lærling. Han var noget overrasket over jeg spurgte, men jeg havde puslet med tanken i et års tid, så jeg var rimelig sikker på at det var det jeg ville. Han sagde selvfølgelig ja, og derefter startede jeg på murerskole.

Mureruddannelsen var noget anderledes end landmandsuddannelsen, de gode skoleophold fra landbrugsskolen var der jo ikke noget af, og det var også tydeligt at en del af dem der var på murerskole var der fordi de ikke viste hvad de ellers skulle. Helt anderledes var det jo på landbrugsskolen, hvor folk var der fordi de virkelig gerne ville være der. Det var noget man bestemt lige skulle vænne sig til.

I år 2009 fik jeg mit svendebrev og kunne nu kalde mig murer-svend. Jeg fortsatte med at arbejde sammen med min far og det gør vi stadigvæk den dag i dag. (jeg er 5 generation.) Vi driver en lille murerforretning sammen, kun ham og mig. Vi laver stort set alt murerarbejde, hvor intet er for småt og en tilbygning nok er noget af det største vi begiver os ud i. Ved

elevmødet i 2009 lavede elevforeningen en tur til Sverige med besøg hos tidligere elever. Under generalforsamlingen det år blev jeg valgt som formand for elevforeningen, og det har jeg været lige siden.

2009 var det år, hvor der var afstemning om hvorvidt elevforeningerne i Høng og Lyngby skulle slås sammen eller ej – der var flertal for, at der fortsat skulle være to elevforeninger på grund af de mange livsvarige medlemmer, som Lyngby-elevforeningen havde.

Min tid i landbruget har jeg aldrig fortrudt, og jeg fortæller altid med stolthed, at jeg er ud-

dannet landmand. Landmandsuddannelsen er jo utrolig alsidig, man bruger sine hænder, man får en masse oplevelser i samspil med naturen, vejret og dyrene - noget som man ikke oplever i andre erhverv. En ting som jeg ekstra gerne vil fremhæve ved landbrugsuddannelsen er den selvstændighed, som man bliver oplært i. Det er en egenskab, som altid kan komme en til gode, lige meget hvilket erhverv man arbejder i.

Jeg vil slutte med at citere, hvad der står på talerstolen i skolens auditorium og som alle dage vil være relevant: "Selv at tænke, selv at dømme og selv at handle".

Hermed vil jeg ønske alle et rigtig godt nytår – 2023.

En hilsen fra en 25-års jubilar

- Mikkel Christiansen, Markeslevgaard

25 år, hvor er de blevet af ??? Jeg syntes lige vi var på Lyngby landbrugsskole, det var en kanon tid hvor man mødte en masse skægge mennesker, men man kunne nok ikke holde til det i dag.

Jeg havde nok regnet med at jeg skulle være ved landbruget på fuld tid hele mit liv, men meget blev lavet om.

De sidste 20 år har jeg ikke arbejdet ved landbruget fra kl. 7-15. De første 9 år arbejdede jeg på et opholdssted for utilpassede unge, en rigtig spændende og lærerig tid, hvor ens tålmodighed blev sat på prøve.

Siden 2011 har jeg været ansat i boligselskabet Lejerbo og har siden 2014 været Varmemester i Holbæk midtby og har ansvaret for ca. 400 lejligheder.

Når alt dette er sagt går stort set alt min fritid med mit hobbylandbrug, Markeslevgaard Hereford på Tuse Næs, nord for Holbæk.

Markeslevgaard er en slægtsgård som min oldefar købte i 1912 og er på 16 ha.

Derudover har vi forpagtet 45 ha enge og fjerner derudover noget græs for andre landbrug der ikke bruger det.

Besætningen er på ca. 35 Herefordkøer + opdræt, så ca. 80 dyr. Derudover passer vi 10 Herefordkalve for en kammerat.

Vi byggede en kostald i 2001 og ungdyrstal i 2018, så vi har en bedrift der er nem at passe efter arbejde. Til hjælp i stalden har vi en minilæsser og en strømaskine.

Besætningen er en avlsbesætning hvor vi udstiller på diverse Dyrskuer på Sjælland og enkelte gange på Landsskuet i Herning.

Roskilde dyrskuet er det vi gennem hele året arbejder frem mod hele familien, 3 af vores piger vasker og trækker dyrene i ringen og "den gamle" tager slæbet med den første træning.

Jeg er gift med Jeanne og vi har sammenlagt 4 piger fra 16-26 år og 2 børnebørn.

Kun den mindste bor stadig hjemme, men er pt. på efterskole.

En hilsen fra en 30-års jubilar

- Per Bo Jacobsen

Jeg gik på Dreamteam 91/92 – Lyngby Landbrugsskole ved Roskilde.

Jeg arbejdede dengang på en lokal kvæggård, indtil jeg i 1999 købte halvdelen af mine forældres gård, der dengang bestod af 34 køer i bindestald og 2500 slagtesvin på dybstrøelse og 50 Ha.

I den forbindelse ombyggede vi en lade til dybstrøelse og byggede malkestald og opsamling på 400m². Dermed kom vi op på 60 køer eksklusiv opdræt. Vi købte nu kvoter og kom med tiden op på 100 køer. Herefter jævnedes vi bindestald og lade med jorden og opførte i stedet en ungdyr stald med spalter og dybstrøelse, som vi havde ungdyr og gold køer i.

Dette kørte vi med frem til år 2011, hvor vi investerede i to Lely A4 robotter og stald med sengebåse samt spalter. Dette var oppe og køre fra d. 14. december 2011, så vi var trætte i de kommende juledage. Siden da har vi altid haft minimum en fuldtidsansat i stalden.

I dag har vi desuden forpagtet en del mere jord samt købt en ejendom på 32 Ha på betingelse

af, at den daværende ejer kunne bo der, til han ikke kunne mere. Dengang var han 95 år. Han gik bort som 100 årig, hvorefter vi solgte bygningerne.

Jeg var med til at starte næringsstofkompagniet sammen med 11 andre bønder. Vi gik sammen om at købe en gylleudlægger med 3 km slange og to rørere, som en lokal maskinstation stod for at køre med i en årrække. Det gav et godt sammenhold med andre bønder.

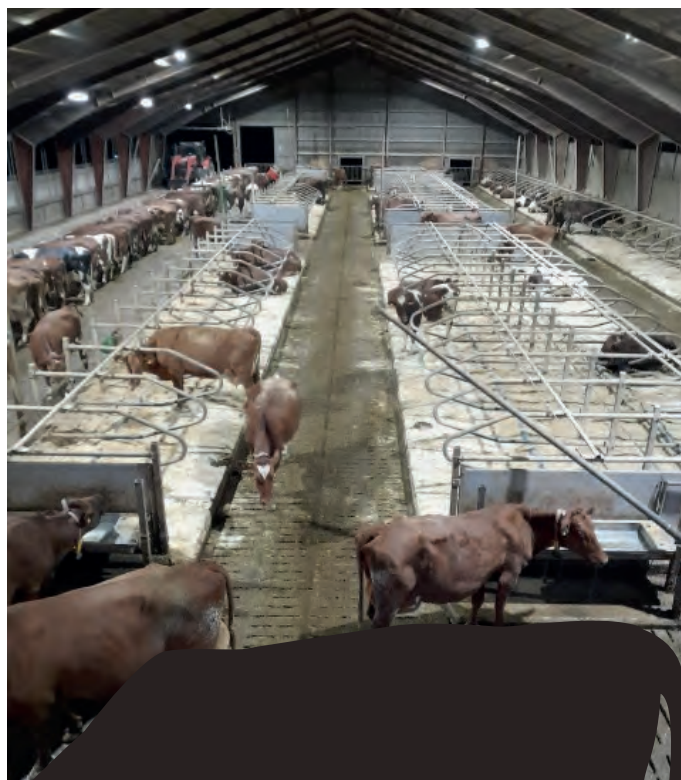
I oktober 2019, overtog jeg den sidste halvdel

I fremtiden vil jeg sætte solceller på kostaldens tag og allerede nu er der bestilt 50 Kw, som skal påsættes inden udgangen af 2022. Yderligere vil jeg investere i en ny frontlæsser traktor og derefter en halmlade og sidst vil jeg i stedet for at forpagte investere i mere jord. Jeg vil fortsætte med malkeproduktionen i 10-15 år, hvis det kan lade sig gøre med den nye regering.

Jeg mødte min kone i 1992 og vi blev gift i 2001. Vi har 2 børn, en dreng på 23 år og en pige på 20 år.

Vi byggede en aftægtsbolig i 2010, hvor jeg bor med min kone og datter, min far bor stadig i stuehuset til gården og går lidt til hånd i dagligdagen.

En hilsen fra en 35-års jubilar

Min tid før og efter Lyngby

Landbrugsskole

- Karsten H. Hansen

Min interesse for landbrug fik jeg, da jeg gik i folkeskolen, og jeg havde også en farbror, der havde et landbrug. Efter folkeskolen blev jeg medhjælper hos en lokal landmand ved Gævninge, hvor vi boede. I 1979 tog jeg på 5 måneders grundskole i Ringsted, og derefter kom jeg tilbage hos samme landmand som elev. Mit næste praktikophold var ved Kirke-Hyllinge, på en gård, hvor de havde 35 malkekøer + opdræt. Dengang skulle man jo både passe kvæg og svin, for at få sin uddannelse. Min næste elevplads var ved Ringsted, på en gård med ca. 80 søer + opdræt i gamle stalde, hvor udmugningen foregik med skovl og trillebøer, og vi brugte halm som strøelse. Aftalen var, at jeg skulle være der i 2 år. Min arbejdsgiver havde gået på Lyngby Landbrugsskole, da den lå i Hillerød, og han fortalte, at skolen nu var flyttet til Roskilde. Jeg aftalte med ham, at hvis han lavede en AER-aftale, kunne jeg få løn under skoleopholdet, hvis jeg blev der et år mere.

Da jeg kom på Lyngby Landbrugsskole i oktober – 1986, var det pludselig andre fag, end dem vi havde på grundskolen. Nu havde vi mange fag med økonomi, kassebogføring og skat, maskiner/planteavl, samt kvæg- og svinefag. Jeg valgte svinelinje som speciale, da det havde min største interesse. I sommeren-1987 sluttede jeg med grønt bevis. Derefter fik jeg job på Svineforsøgsstationen Sjælland 1-2-3, og her var jeg i 4 år. Jeg kom derefter til Holbæk som fodermester på en gård, hvor jeg var frem til 1991. Da blev jeg opfordret til at søge driftslederstillingen på Kærehave Landbrugsskole af en tidligere Lyngby-elev fra mit hold, som kom fra Jylland. Jeg søgte og fik jobbet, og her var jeg i godt 2 år. Derefter var jeg driftsleder ved en stor svineproduktion ved Sorø – "Slotsladegård" i 4 år. Jeg havde nu fået lyst til at være

selvstændig med svineproduktion, og startede på en gård ved Osted, som jeg selvstændigt drev i 4 år, men jeg måtte lukke ned i 1999, da

der ikke var økonomi i det. Herefter blev jeg landbrugsvikar i Sjælland Vikarservice, og her arbejdede jeg i godt 15 år. Det var en god tid at være der, men da strukturen i landbruget ændrede sig, stoppede jeg og blev

anlæggsgartner ved Skælskør – her var jeg i 5 år. Jeg kom derefter tilbage til Holbæk hos min tidligere arbejdsgiver, som havde købt ejendom nummer 2 med 500 søer, og der var jeg indtil 2008, da finanskrisen startede i Danmark. Derefter fandt jeg en aftægtsbolig på en gård ved Ortved, og her har jeg boet siden. Jeg har arbejdet i vikarbranchen igen, og fra 2014 blev jeg ansat ved Klar Forsyning i Køge kommune, hvor mit arbejdsområde er tilsyn og vedligehold af de grønne områder – et meget selvstændigt job.

Når jeg i en alder af 60 år tænker tilbage, er det utroligt, hvad der er sket med udviklingen af det danske landbrug de sidste 40+ år. Da jeg startede i landbruget, havde jeg troet, at jeg skulle være selvstændig resten af arbejdslivet, men sådan blev det ikke. Alle dage har jeg kunne bruge det, som jeg lærte på Lyngby Landbrugsskole. I min fritid kører jeg stadig lidt motorcykel og er med i en vandrekлуб, hvor vi går lange ture (15-25 km) og har et socialt samvær – det nyder jeg meget.

En hilsen fra en 40 års jubilar og hvad han laver i dag. Hans Kristian Leinum

Årets gang på AMU

Leinum på arbejde

Vi har haft et dejligt år med mange oplevelser og aktivitet på AMU-området. Certifikater fylder stadig meget, da det er afgørende for om man lovligt må udføre en opgave. Nogle gange er det gamle Lyngby- elev der er på kursus og det er sjovt – så går snakken tilbage på dengang og hvordan det er i dag.

Her i vinter havde vi et sprøjteopdateringskursus hvor vi havde – gamle og unge landmænd på kursus. Jeg fik lige taget et billede hvor de er opstillet ned i vore nye multisal. Det er Landmand Tage Jensen på 94 år, som har taget sin kollega med på 78, som de siger: "Det er altid godt at lære noget nyt". Mathilde som er startet på landmandsuddannelsen på 16 år kom lige forbi og fik en snak med de to modne landmænd.

Der blev bl.a. talt om: Fokus på ny viden - specialiser dig, det har altid været godt – siger Tage Jensen.

AMU og udstillinger: Vi er altid glade for at komme på udstilling, da det giver kontakt til nye kursister og vi får fornemmelse på hvad der bliver efterspurgt. I 2022 deltog i Store Hestedag.

Store hestedag ; Roskilde Dyrskue, Copenhagen Garden, Julemesse - Vilvorde.

Roskilde Dyrskue – Lær at servicere din egne små maskiner.

Tak for året 2022 med Gløgg og chokolade på lærerværelset 22. december, hvor vi ønsker hinanden en god jul og tak for samarbejdet omkring AMU og Landbrugsskolen.

Årgang 1971/72

Hilsner fra 50-års jubilarer

Hvorfor tager en vendelbo på landbrugsskole i Hillerød?

Der er mange der har spurgt mig om det samme. Jeg har altid vidst, at jeg ville gå den vej, har altid vidst, at jeg ville have noget med landbruget at gøre, på den ene eller den anden måde.

Jeg startede med at arbejde som fordringselev på en stor gård på Mors, 180 malkekøer + opdræt. En spændende plads, der gav mig blod på tanden. Jeg var dog lige en tur omkring Paris som au pair, lige inden jeg rejste, mødte jeg en landmand fra Melby. Vi talte om at gå på landbrugsskole samme, når jeg kom hjem fra Paris.

Jeg havde familie i Snekkersten, så for mig var det oplagt, at søge ind på Lyngby landbrugsskole, desværre havde min ven, besluttet, at han ikke ville på skole.

Skolen lå dengang i Hillerød, det var en spændende tid, selvom jeg aldrig blev god til at svejs, men jeg lærte utrolig meget. Det var min mening at læse videre i Århus, men jeg var så heldig, at møde min kommende mand på skolen, så det blev til et dejligt liv på Falster.

Vi startede i Meelse hvor Lars og jeg havde job ved siden af, da jorden var forpagtet ud de første 5 år, Vi byggede ny stor grisestald, så der var plads til ca. 60 søer og smågrise. Vi fik to dejlige piger i Meelse. Efter nogle år i Meelse, ønskede Lars's far at sælge sin gård til os, så vi solgte gården i Meelse og flyttede ind på den fædrene gård i Algestrup. Efter nogle år valgte Lars at søge arbejde hos sin gamle arbejdsgiver, jeg var medhjælpende hustru i nogle år, men valgte at vende tilbage til arbejdsmarkedet.

I 1997 solgte vi gården til en god nabo, byggede hus i Kalvehave, et dejligt sted, Lars og jeg fortsatte med at arbejde, men havde fri i weekenderne. Lars fik tid til at dyrke sine interesser jagt og fiskeri. Jeg holdt hest, hvilket altid har været min store interesse. Desværre fik vi kun 13 år i Kalvehave, Lars døde af kræft i 2008.

Jeg bor nu på Møn. Min yngste har en lystejen- dom på Bogø med heste, høns, kaniner, katte og en enkelt hund, næste år skal de have lidt fedekvæg gående, så jeg har stadig lidt med landbrug at gøre.

Karen Holm

Foto fra 25 års jubeleum

25 år i Roskilde - nov. 1997.

50-års jubilæum

- Sven-Erik Olsen

I det tidlige forår talte jeg med Viggo Laursen i telefonen, hvilket det sker vi gør, han sagde at det var jo 50 år siden vi gik på Lyngby Landbrugsskole, det havde jeg ikke lige overvejet!

Da jeg lige havde solgt gården, mente han jeg skulle sætte noget i værk. Samme aften googledede jeg den første som boede nær ved, og han havde 3 forbindelser, den næste havde også nogle han vidste hvor var. Så fik jeg fundet en tredje frem som havde listerne hvor alle kom fra, og hvor de startede med at arbejde, efter de var færdig på skolen. Aldrig har jeg googlet så meget på gamle adresser og ringet vildt fremmede og naboer samt nye mennesker op på adressen, der var mange der var hjælpsomme, også nogle der var det modsatte. Skolen blev kontaktet hvordan den forholdte sig til sådan et jubilæum, efter 3 opringninger fik jeg en telefonsvarer som dog aldrig ringede tilbage! Så tog jeg kontakt til nogle lokale selvskabslokaler og lavede en aftale på en pris for mad og drikke, og en dato blev sat til 22 juni 2022.

Indbydelse blev sendt ud på mail til 41 personer, 6 var her ikke mere og 14 kunne jeg ikke finde hvor mindst 3 lidt ældre på holdet

sikkert heller ikke er her mere. Alle syntes det var en god ide, men ved tilmeldingen var der mange der skulle på ferie eller var for dårlige til at køre langt, så vi endte på 19 stk. Forsamlingshuset og jeg havde lavet et budget med 30, så kunne prisen ikke holde så det endte på "Åmarken" hvor jeg stadigvæk boede, og vi fik maden ude fra! Og alle deltager fik 100 kr tilbage og lov til selv at hjælpe til.

Alle der deltog var glade for at deltage og syntes det var godt det blev flyttet, så man ikke blev smidt ud på bestemt tid. Der blev snakket om gamle minder også om hvad årene er gået med, nogle var aktive endnu i landbruget, andre havde været på pension længe! Da det blev aften og vi skulle slutte blev der smidt nogle pølser på grillen, og vi var enig om at der ikke skulle gå 25 år inden vi mødtes igen højst 2 år.

Med venlig hilsen
Sven-Erik Olsen

Fra vores 50 års jubilæum.

En hilsen fra Kirkebjerggård

- Mogens Guldberg Olsen

"Det er et privilegium at eje et landbrug, at eje jord, husdyr og bygninger, at råde over et stykke dansk natur og miljø. Men der er nok kun en tredjedel af jeres årgang, der vil opleve dette." Sådan indledte forstander N. Å. Dyrbye en af de ugentlige 2-timers lektioner i samfundslære/møde- og taleteknik, som blev afholdt i foredragssalen i foråret 1966, dengang da landbrugsskolen lå i Hillerød.

Jeg må være en af den tredjedel, for jeg har nu rundet de 80 år, og jeg har ejet og drevet mit landbrug i 55 år – og det er det, der holder mig i gang.

Først lidt historie

Efter 7 års skolegang var jeg i et par år karl hjemme på mine forældres gård, hvor vi brugte Belgier-hesten til markarbejdet. I årene efter var jeg karl på flere veldrevne landbrug på Sjælland og i Jylland, afbrudt af et godt højskole-

ophold. Fra den 1/11-1965 til 30/7-1966 tog jeg driftslederuddannelsen (inklusiv svine- og ko-kontrolksameenen) på landbrugsskolen i Hillerød. Min far var også elev på skolen, da den lå i Kongens Lyngby, og min mor var på Askov Højskole i Sønderjylland.

Køb af gård

For 55 år siden købte jeg "Kirkebjerggård" med 54 tdr. land. På gården var der en Massey Ferguson mejetersker og en Massey Ferguson-65-traktor, samt 9 søer og 130 grise i forskellige størrelser. I 1972 begyndte jeg at tilkøbe mere jord og nåede op på omkring 180 tdr. land. Fra 1976 til 1978 byggede jeg nye svinestalde på godt 600 kvadratmeter, med plads til 1.200 slagtesvin på stald. I 2004 begyndte jeg at afvikle svineproduktionen, og jeg indrettede staldene til opstaldning af campingvogne m.v.

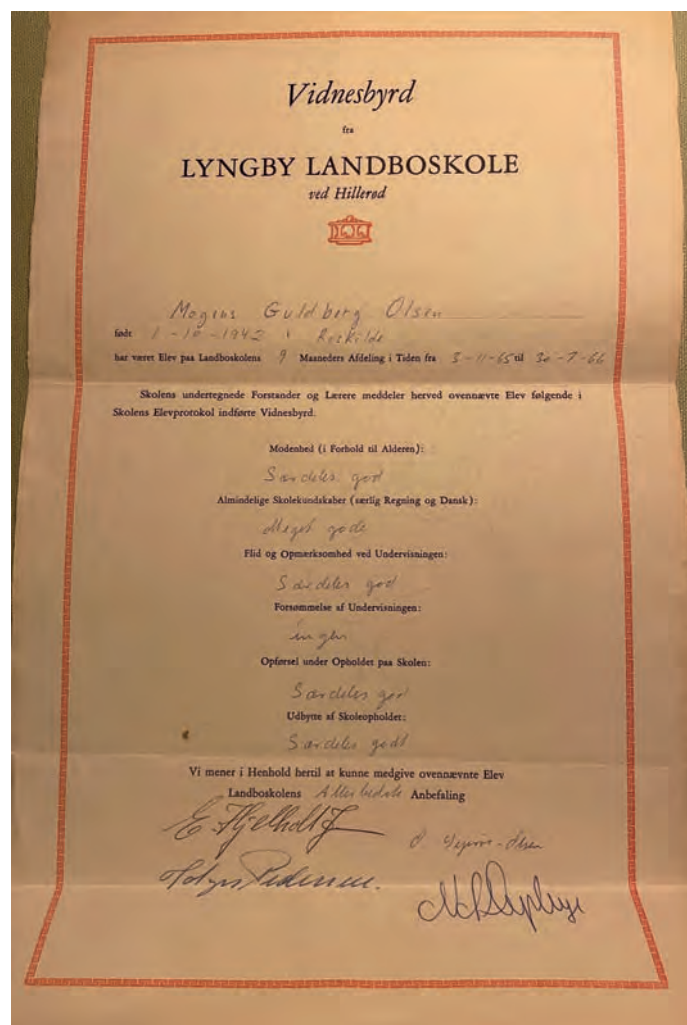

– det har jeg stadigvæk.

Sidste år måtte jeg på sygehus på grund af en brækket hofte, som jeg stadig døjer lidt med, så derfor solgte jeg noget jord fra, så i dag har jeg 44 hektar tilbage, som ligger tæt på gården. Mit sædeskifte er raps, hvede og

byg, og jeg sælger stadig en del foderkorn til en tidligere "Lyngby"-elev, som har en større svineproduktion i nabolaget.

I høsten havde jeg for første gang nabohjælp til mejeterskning, men jeg sår og pløjer stadig med min "store" maskinpark, som blandt andet består af 4 Massey Ferguson-traktorer, samt en Massey-Ferguson 36 18-fods mejetersker.

Organisationsarbejde

For 55 år siden blev jeg medlem af Holbæk Amts Landboforening, og i en del år var jeg bestyrelsesmedlem i lokalforeningen. I mange år har jeg også deltaget i diverse ERFA-grupper. Fra 1978 og 21 år frem var jeg frivillig brandmand i kommunen. I samme periode har jeg hjulpet til både sommer og vinter på kirkegården (gravermedhjælper).

Siden min barndom har jeg altid haft et travlt og spændende landmandsliv. Der er sket meget med dansk landbrug, og det vil der også gøre i fremtiden. Jeg vil slutte med at ønske den nye generation af fødevarerproducenter held og lykke fremover.

Med venlig hilsen

Mogens G. Olsen.

En hilsen fra "Frederiksten"

- Niels Meinert Larsen

Alting har sin tid

Jeg er født på "Frederiksten" – få kilometer fra herregården, "Knabstrupgaard" og afsluttede min landbrugsuddannelse i Hillerød i 1966.

Jeg kom hjem og drev mit fødehjem på godt 100 tdr. land med malkekøer, svin og planteavl.

Det gjorde jeg frem til 1976, hvor jeg satte køerne ud – og hvad så?

Jeg blev pludselig Knabstrupper-ejer

Da jeg stadig havde et lavtliggende areal med græs, købte jeg to Knabstrupper-hopper –

Sussi og Rena. Det var helt tilfældigt. Det kunne lige så godt have været Fjordheste eller kødkvæg. Jeg holdt begge hopper til hingst, kaldet høvding, og fik et par føl. Selv om jeg havde kørt med heste i barndommen, havde jeg ikke så meget forstand

med hesteavl, men i 1980 udstillede jeg første gang på Roskilde Dyrskuet. Det lærte jeg selv og krikken temmelig meget af, og i årenes løb blev det til ca. 30 gange på Roskilde Dyrskuet.

Salg af avlsdyr

En god ting ved Knapstruppere er det gode temperament, og så pynter de i landskabet.

Jeg har i årenes løb fået stor ros for mit avls-
arbejde ved Knabstrupperforeningens
skuer og andre arrangementer. Derfor har
jeg i årenes løb også solgt avls- og ride-
heste i Danmark og udlandet (Sverige,
Finland, England, Skotland, Italien og Tysk-
land). Rundt om i vores stuehus har vi i dag
smukt pyntet op med pokaler, rosetter m.v.

Tilkørsel

Ud over avlsarbejdet har jeg brugt meget
tid på tilkørsel af over 30 heste. Det er no-
get med at starte fra føl af, som gør arbej-
det lettere.

I årenes løb har jeg derfor også kørt til
diverse bryllupper, konfirmationer og hyg-
geture med familien. Og i snevintre foregik
det med kane.

Fremtiden

Jeg har nu rundet de 80 år, men bor stadig
på mit fødehjem sammen med min kone,
Karen. Jorden er bortforpagtet, og de sid-
ste heste er
solgt, men vi har stadig en sød gårdkat og
mange gode minder med landbrug og
hesteavl.

Æresmedlem

På Knabstrupperforeningens general-
forsamling i 2018 blev jeg udnævnt til
æresmedlem og fik diplomer og blomster.

I 2020 blev verden ramt af Covid-19, og
vores normale hverdag blev taget fra os.
Medlemsbladet Knabstruppernyt fik ny
ansvarshavende redaktør i 2021; Heidi B.
Jensen, som har været landbrugselev i
Roskilde og Høng. Heidi har besøgt os, og
taget fotos til min hilsen i årbogen – tak til
Heidi for det flotte arbejde.

En hilsen fra Vestjylland

- Per Møller

Efter aftale med Allan, som jeg gik sammen med på Lyngby Landbrugsskole, da den lå i Hillerød, vil jeg i store træk træk beskrive min tid efter Lyngby, nok mest med henblik på at beskrive en tvangsauktion, jeg var igennem, og som var ulovlig, samt at beskrive mine oplevelser i Letland, hvor jeg har haft jord og drevet landbrug i 17 år.

Efter landbrugsskolen gik jeg på Landbohøjskolen og blev derefter ansat ved Det Landøkonomiske Driftsbureau fra 1970 til 1976.

I 1977 overtog jeg mit fødehjem i Thy med 74 ha og dambrug.

Jeg havde fra 1972 en ejendom på 25 ha på Mors, som var gældfri. Før den havde jeg fra 1967 en ejendom på 30 ha sammen med min bror. I 1978 kautionerede jeg desværre for 2 danskere, der byggede ferielejligheder på Bahamas. Belønningen skulle være en del af overskuddet. Jeg havde en advokat og en revisor til at se på de oplysninger og papirer, vi fik om projektet. Der var ingen alarmklokker, der ringede. Jeg kontaktede to andre danskere, der havde lignende projekter på Bahamas, som var store succeser. Så jeg gik ind i det. Det viste sig imidlertid, at de oplysninger, vi fik om projektet bl. a. fra dets advokat og revisor, var mildest talt ukorrekte, og at selskabet, der byggede var insolvent.

Da vi efter landvarige og store anstrengelser endelig fik selskabets bank på Bahamas til at udlevere selskabets kontoudtog, kunne vi konstatere, at de 2 danskere havde hævet millioner til sig selv privat og gjort sig skyldig i både bedrageri, mandatsvig og underslæb. Indtil 1993 kostede det mig 9 mio. kr., som var betalt. Politiet kunne/ville imidlertid ikke indse, at de to havde gjort sig skyldige i de tre alvorlige forbrydelser.

I 1992/1993 fik jeg derfor behov for at låne 200-300.000 kr. Det ville DLR ikke låne mig. Mine 2 ejendomme og dambrug kunne forrente 10 mio. kr. Nykredit og DLR havde belånt dem med 3,6 mio. kr., altså 36 pct. Min bankgæld var på 600.000 kr. eller 10 pct. af ejendommens værdi. Jeg havde betalt langt mere på kautionstabet, end jeg havde gæld. Desuden havde jeg 3 gældfrie ferieligheder på Bahamas, som jeg havde overtaget som kompensation for det tab, jeg havde haft på kautionen. Auktionen var konstrueret, og der blev efter min mening begået strafbare forhold af involverede sagsbehandlere og rekvirenten DLR. Da jeg under auktionsmødet tilbød at betale afværgebeløbet (det beløb, jeg skulle betale for at afværge auktionen) gik dommeren, DLRs advokat og jeg ud af lokalet og ned på etagen neden under for at ordne betalingen. Jeg fik så et blackout ganske kortvarigt, hvorunder dommeren og DLRs advokat løb op i auktionslokalet og solgte ejendommen. Dambrug var et rigtig godt erhverv med stort afkast og stort potentiale. Ejendommene var langt fra nødlidende. De kunne også forrentes ved en bortforpagtning, uden jeg behøvede at få tilført kapital. Sagsbehandlerne og rekvirenten DLR forplumrede og saboterede enhver løsning, der kunne afværge auktionen og sikre, jeg kunne beholde ejendommen på sigt. Det står i bemærkningerne til loven, at en auktion skal være den allersidste udvej i en auktions-sag, og at alle andre udveje skal være afprøvet og udtømt og fundet negative, inden man sælger ejendommen på auktion. Det skete ikke i min sag. Så det var halsløs gerning og dybt uprofessionelt, da DLR begærede min ejendom i Thy med 4-5 mio. kr. i friværdi på auktion og solgte den for 3 mio. kr. Både før, under og efter auktionen blev der stort set lavet alle de fejl,

der kunne laves i en sådan sag. DLR og dommerkontoret lavede rigtig mange fejl. DLR fejlfinansierede (underfinansierede) ikke blot ejendommene. De kaldte i markedsføringen af ejendommen og auktionen ejendommen for en landbrugsejendom, selv om det først og fremmest var en dambrugsejendom med hovedparten af indtjeningen fra dambruget. De anførte heller ikke arealets størrelse, og at der var en ret til etablering af en vindmølle, der kunne give et nettoafkast på 200.000 kr./år. Der var omkring 60 fejl i annonce og salgsopstilling, hvorfor relevante købere til ejendommen ikke mødte op på auktionen og bød på ejendommen. Den blev derfor solgt for 3 mio. kr., 5 mio. kr. under handelsværdien. Da dommeren og DLR heller ikke ville modtage afværgebeløbet på auktionen, appellerede jeg sagen og fik i Højesteret medhold i, at auktionen var ulovlig, men jeg kunne ikke få ejendommen tilbage på grund af tiden, der var gået fra auktionen blev afholdt, til den blev behandlet i Højesteret, hvilket udelukkende var retssystemets ansvar. Erling Olsen, der var justitsminister i en ret kort periode, mens min sag verserede, ville have annulleret auktionen, hvis han havde haft beføjelser til det. Det havde han desværre ikke. Ved Østre Landsret fik jeg så en erstatning på 1 mio. kr. for den ulovlig afholdte auktion, som med renter og omkostninger blev til ca. 1,7 mio. kr. En bagatel af, hvad jeg havde tabt på DLRs og retssystemets ulovligheder. Da sagen også havde verseret ved Højesteret og Vestre Landsret med påløbne omkostninger for DLR, Nykredit og dommeren, der forestod auktionen, gik stort set de 3 mio. kr., auktionen indbragte, til erstatninger, renter, omkostninger, syn og skøn osv. Der var vist ikke andre end DLR, der kunne se, det var en fed forretning, de havde foranlediget.

Man kan også undre sig over, at DLR og dommeren, der solgte ejendommen, ikke ville lade auktionen gå om og derved slippe for efterfølgende at skulle betale erstatning, renter, omkostninger osv. Hvis terminen ikke blev betalt på en ny auktion, kunne man jo så gennemføre

auktionen på korrekt vis og undgå at betale erstatning, renter, omkostninger osv. Både før, under og efter auktionen og indtil i dag, har jeg undret mig over den uprofessionelle måde, sagen blev håndteret på. Var der virkelig ikke én blandt DLRs mange ansatte, der var så åndsnærværende, at han/hun kunne se, at den ejendom, de finansierede og solgte, først og fremmest var en dambrugs-ejendom, og at den var underfinansieret? Og kunne de virkelig heller ikke se, at der var risiko for, at de skulle betale en betydelig erstatning, renter m.v., hvis auktionen ikke blev annulleret? Det kunne enhver anden voksen person i dette land have indset. En række af de øvrige fejl, DLR havde lavet, må de have lavet bevidst og derved gjort sig skyldige i strafbare forhold.

Taget i betragtning de mange auktioner, der bliver afholdt, er min sag ikke den eneste fejlfinansieringssag i DLR og den øvrige finanssektor.

Som bekendt har finanssektoren gang i mange andre samfundsskadelige aktiviteter (hvidvask, refusion af udbytteskatter, der ikke er betalt, overførsel af kriminelles illegale penge til skattely, swaplån, finanskriser osv.). Sektoren burde efter min mening overtages af staten, så kriminaliteten og de ulovlige forretningsmetoder i sektoren kan blive stoppet, og så låneansøgningerne kan blive professionelt behandlet. Jeg medgiver, det er en mærkelig biografi, men sådan har livet formet sig for mig. I 12 år førte jeg retssager, og i foreløbig 30 år har tabet af min slægtsejendom fyldt meget i mit liv.

Da jeg satte yderligere retssager på standby for 17 år siden, solgte jeg min ejendom på Mors og købte en ejendom på 17 ha i Outrup, nordvest for Varde, hvor vi stadig bor. Samtidig købte jeg jord i Letland, hvor jeg har haft ca. 500 ha rigtig god jord. Desuden har jeg også handlet en del med jord i Letland.

Letland.

Letland er et meget naturskønt land. Det er 50 pct. større end Danmark. Der bor kun ca. 2 mio. mennesker i Letland. I sovjettiden var der ca. 3 mio., men en del er siden flyttet til Vesteuropa. Ca. 60 pct. af Letlands areal på 64.589 km² er skov, og ca. 30 pct. er noteret som landbrugsjord. Det er nok kun ca. 65-70 pct. af landbrugsjorden, der er dyrket, men dette tal er stigende. Jorden i Letland er generelt rigtig god. Der er tale om tung lerjord på lerunderlag. Klimaet i Letland er stort set som i Danmark (DK). Temperaturen er næsten den samme fra april til og med oktober som i Dk. I de øvrige måneder er den 2-4 grader lavere. I vækstsæsonen falder der 12 mm mere regn end i DK, og der er 265 flere solskinstimer end i DK. Så både jord og klima er velegnet til dyrkning af de afgrøder, vi dyrker i DK. Geografisk ligger Letland på samme breddegrader som den nordlige halvdel af Jylland.

Der er og var en del korrupsion i Letland. Der er også en del sort økonomi. I 2005 regnede man med, at ca. halvdelen af økonomien var sort. Nu regner man med, det er 20-25 pct. I 2004 blev

Letland medlem af EU og Nato. Det var vigtigt for mig og min beslutning om at købe jord i landet. I 2014 blev Letland medlem af euroområdet.

I 2005 købte jeg min første jord i Letland, som var rigtig god landbrugsjord, til en meget billig pris. Der var tale om tung lerjord på lerunderlag. Prisen, som jeg betalte på det tidspunkt, var 5-6.000 kr./ha. Jeg har oplevet at købe 38 ha rigtig god lerjord for 60.000 kr.

Det meste af tiden har jeg haft ca. 500 ha, men har været oppe på ca. 800 ha. Da det var meget vanskeligt at finde et areal på 500 ha samlet, måtte jeg købe og sælge flere ejendomme og jordstykker for på den måde at forsøge at få samling på jorden. Handlerne var dog umagen værd, da der var gode penge at tjene på at handle med jord. Jeg købte derfor også en del jord kun med henblik på videresalg.

I tiden mellem sovjettiden og Letlands optagelse i EU var økonomien i Letland meget anstrengt, da man kun havde hjemmemarkedet og verdensmarkedet at producere til. Landet gik bankerot to gange i denne periode. Det sovjetiske marked eksisterede ikke længere, og man stod uden for EU. Megen landbrugsjord blev ikke dyrket og voksede mere og mere til med træer. Den manglede kalk, og den dyrkede jord blev kun gødsket meget nødtørftigt. Man har selv kalk, men det er magnesiumkalk. Det betød, at magnesiumtallet var alt for højt. Det lå typisk på 60 eller mere. Kaliumtallet var også højt, fordi man i sovjettiden havde mange køer. Så jorden manglede kalk, det vil sige dansk kalk, og fosfor. Prisen for dansk kalk var ikke meget højere end i Danmark, så det var ok.

Også bygninger og skove forfaldt fra 1990 til 2005. Kollektivbrugene var blevet til ruiner. Letter har fortalt mig, at alt var vel vedligeholdt i sovjettiden. Det tror jeg gerne på. I sovjettiden blev stort set al landbrugsjord og en del skovjord drænet, og dræningen fungerer helt fint.

På grund af kalkmangelen var den tunge lerjord faldet sammen og var hård som et cementgulv. Rødderne kunne ikke trænge ned i den, men kravlede rundt i jordoverfladen. Alligevel kunne

man høste 7-8 tons hvede/ha. Potentialet var 10-12 tons/ha. Når jorden så fik dansk kalk, blev leret porøst, så den kunne opmagasinere meget mere vand, og rødderne kunne vokse ned i den i

stedet for at kravle rundt i overfladen.

Kalkningen betød også, at overskydende vand blev langt bedre drænet væk fra jordoverflade og de øverste jordlag. Virkningen begyndte at vise sig ret omgående, men der går nogle år, før den fulde virkning er opnået. De klimatiske og jordbundsmæssige forhold betyder, at jorden skal dyrkes som i Danmark.

Infrastrukturen i Letland var ikke god i 2005. Kun de allerstørste veje var asfalterede, men de var

egentlig dårligere end grusvejene.

De var hullede og ujævne, mens grusvejene blev vedligeholdet

og repareret løbende. Efterhånden blev de store og større veje asfalterede, renoverede og/eller

omlagt, så de fuldt ud kan måle sig med dansk standard.

EU betaler hele eller langt hovedparten af disse vejarbejder. Man lavede og laver i mange tilfælde store veje ud til steder, hvor der måske bor 10 mennesker og kun kører én bus om dagen. Jeg er vidende om, at der blev bygget en stor 20 km. lang sidevej til hovedvejen fra Riga til Moskva. Det er ca. 20 km. inde i Rusland. Sidevejen var betalt af EU, som åbenbart ikke i tilstrækkelig grad fører tilsyn med, hvad EUs penge bliver brugt til.

Landbrugets forsynings- og bearbejdningsvirksomheder er udmærkede, men de ligger langt fra så tæt som i Danmark. DLG og Danish Agro har datterselskaber i Letland, som stort set handler med samme varer som i Danmark, men man kan risikere, at der er 100 km. eller mere til nærmeste filial. Der er også andre grovvarerehandlere, herunder private handlere. Jeg husker, at jeg henvendte mig til en mindre, lokal handlende for at høre, om han var interesseret i at købe mit korn. Det viste sig så, at han kun handlede sort. Det var jeg naturligvis ikke interesseret i. Større landbrugsmaskinvirksomheder ligger også meget spredt. Jeg havde to mand ansat. De havde arbejdet på kollektivbrug. De var gode til at reparere og køre maskiner. Så vi havde kun lidt

brug for at komme på værksted.

Skulle man have god og erfaren arbejdskraft, skulle man have folk, der havde arbejdet på kollektivbrugene. Heldigvis ligger den jord, jeg har fået samlet sammen, kun ca. 30 km. fra forsynings- og bearbejdningsvirksomheder.

Letterne er meget sociale, venlige og hjælpsomme, men når det handler om forretning og penge,

er de meget besværlige. Da jeg var forhindret i at være i Letland, skulle de to traktorførere, jeg

havde, dyrke jorden. Allerede første år undrede det mig, at plantetallet i marken var ca. 50 pct. af, hvad det skulle være ud fra den udsædsmængde, der var brugt. Senere konstaterede jeg, at ukrudtssprøjtningen og anden sprøjtning var ineffektiv. Da jeg så fik mistanke om, at de ikke havde brugt den mængde udsæd, kemikalier og gødning m. v., de havde fået besked på, men solgt en del af den (formentlig halvdelen), overværede jeg så, at de sprøjtede en nyindkøbt mark med round up og sikrede mig, at de brugte den normale mængde round up. Da virkningen så viste sig, var den 100 pct. effektiv. Alle planter var visnet ned og brune, som de skal være. De marker, de selv havde sprøjtet, visnede ikke ned. Planterne stod med blade, der kun havde fået nogle gule pletter.

Efter at have forsøgt at "forbedre" traktorførerne gennem et par år uden de ønskede resultater, lejede jeg jorden ud.

Sluttelig sender jeg alle, der måtte læse dette, mine allerbedste hilsener. En særlig hilsen til mine holdkammerater fra 1965/66, og ønsker alle et rigtig godt nytår og alt godt fremover!

Glæden ved at give har langt større værdi end selve gaven.

Fotos fra Letland.

*Det er min største mark på 135 ha. Heraf 6 ha skov.
Ligger i Jekabpils regionen 130 km. sydøst for Riga.
Her ligger hovedparten af min jord.
Afgrøden er boghvede.*

Fra en anden af mine marker i Jekabpils. 70,5 ha.

Fra én af mine marker i Jekabpils. 19,7 ha.

*En anden af mine marker i Jekabpils.
66,3 ha.*

*Et hus, som en fyr havde bygget på min jord.
Jeg lod ham naturligvis beholde det.*

*Kollektivbrug fra sovjettiden, som det typisk
ser ud idag.*

*Fra en anden af mine marker i Jekabpils.
Bygningerne hører med, men er værdiløse.*

Endnu en mark i Jekabpils.

Milepæle i skolens og elevforeningens historie

1867 Skolens tilblivelseshistorie i korte træk: Den 23. marts blev der afholdt møde for skolens oprettelse og stiftende generalforsamling. Den 6. april blev grundstenen lagt. Skolen blev opført ved siden af den gamle kæmpehøj lige nord for Sorgenfri slotspark, og fik navnet Landboskolen ved Kongens Lyngby. Det var planen, at åbne skolen den 1. november – 1867, men bygningerne var knap færdige til de 35 tilmeldte elever, så derfor måtte man leje lokaler på "Nærumgaard". Året efter var der tilmeldt 56 elever, deraf 25 på højskoleafdelingen og 31 på landbrugsskolen.

1868 1. oktober blev skolen indviet

1873 Skolen blev udvidet, så der nu var plads til 90 elever blandt andet med den begrundelse, at kunne tiltrække et tilstrækkeligt antal dygtige lærere.

1888 Forstander la Cour opretter en bygning i skolens have, til opbevaring af gamle landbrugsredskaber – starten på Dansk Landbrugsmuseum.

1892 Skolen tilbyder mange efteruddannelseskurser, blandt andet sommerkursus for folkeskolelærere i samarbejde med Vilvorde Havebrugshøjskole i Charlottenlund. I efteråret fejrede landbrugsskolen, i al sin stilhed, 25 års jubilæumsdag den 1. november. Foruden skolens lærere og elever mødte en talrig kreds af skolens venner og tidligere elever op denne dag. Ved denne lejlighed kunne forstander la Cour fortælle, at skolen til dato havde været besøgt af 2.191 elever, deraf 128 fra Sønderjylland, 16 fra Sverige og Norge og 12 fra andre lande. 1897 Højskolen flyttede ind i egne bygninger. Begge afdelinger havde stadig nogle fællestimer i historie og litteratur. Den 24. marts blev elevforeningen "Tidligere Lyngbyelever" stiftet.

Elevforeningen har i alle år herefter haft en meget stor betydning for skolens udvikling og beståen.

1898 21. februar døde forstander Jørgen la Cour, kun 59 år gammel, dog havde han nået at udrette et fantastisk livsværk. Efter la Cours død, blev skolen i 29 år ledet af forstander J. Hansen og i 1930'erne blev det forstander J. Jensen.

1901 Oprettelsen af de nuværende frilandsmuseum påbegyndes, på området syd for skolens have.

1903 Afsløring af statuen mellem de to skoler

1913 Efter en om- og tilbygning, havde landbrugsskolen nu plads til at have 140 elever boende, men i en årrække oversteg tilmeldingerne dette antal.

1917 Ved skolens 50 års jubilæum, havde 4.474 elever afsluttet en uddannelse på Lyngby Landboskole. Samme år blev elevforeningen delt i to: Højskolen og landboskolen.

1918 I tiden efter 1. Verdenskrig og frem til 1957 tilbød landboskolen alle elever et 6-dages maskinkursus på teknologisk institut i København. Den teoretiske bygge- og maskinundervisning foregik stadig hjemme i Lyngby.

1935 Højskoleafdelingen bliver solgt til Frilandsmuseet og flytter til Hillerød. Elevforeningen køber skolen der herefter bliver en selvejende institution.

1940 Fra den 1. september bliver Niels Dyrbye

1958 Indvielse af nye skolebygninger i Hillerød.

1963 Niels Aage Dyrbye, søn af Niels Dyrbye, ansættes som forstander

1966 Skolen tilbyder nu et 11-måneders driftslederkursus med studieture til Sverige, Tyskland, Holland og England. De første grønne beviser bliver givet til alle elever som har minimum tre års praktik samt grund- og driftslederskoleophold.

1967 Ved skolens 100 års jubilæum havde 9.615 elever gennemført en uddannelse på skolen.

1975 Den nye skole i Roskilde blev indviet.

1983 Skolen indviede egen slædebane til traktortræk.

1988 Ole E. Larsen bliver forstander for skolen, som får nyt navn til Uddannelsescentret Lyngby Landbrugsskole. Uddannelsen med grønt diplom/modul 4 bliver indført.

1989 Vilvorde-afdelingen lejer sig ind på "Svanemosegård", og skolen tilbyder et forsøgs samarbejde med EFG-jordbrug.

1990 Tidligere elev og lærer Carl Johan Kaalund og frue bliver ansat som forstanderpar (1990-2005). I årene derefter blev der opført nye stald- og ladebygninger, og "Svanemosegård" blev renoveret.

1992 Skolen holder 125 års jubilæum og starter nye uddannelsestilbud. Lyngby var den første danske landbrugsskole, der tilbød to sideløbende landbrugsuddannelser: Den traditionelle som sluttede med grønt bevis eller grønt diplom, samt erhvervsskolernes landbrugslinje (EFG-jordbrug).

2005 Høng og Lyngby landbrugsskole fusionerer og bliver til Landbrugsskolen Sjælland. Karl Å. Poulsen bliver daglig leder.

2007 Skolen fusionerer med RTS/Vilvorde-afdelingen. Samme år starter elevforeningen med at udsende 1-2 årlige Lyngby Nyt samt en fælles årbog.

2010 Skolen bygger ny maskin- og truckhal

2012 Indvielse af den nye ridehal

2014 Skolens godt 100 hektar jordbrug er nu 100% omlagt til økologi.

2016 Henrik Jensen bliver ansat som ny leder af Landbrugsskolen Sjælland, Høng/Lyngby.

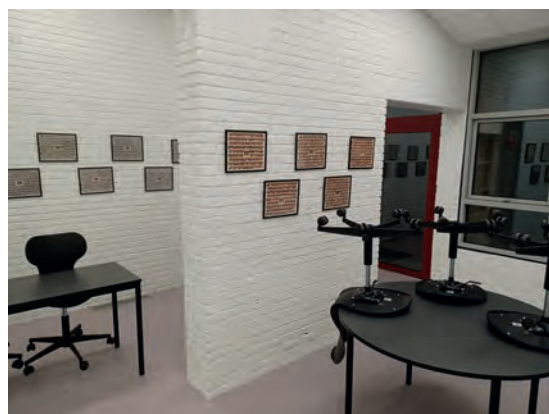
2017 Jubilæumsår ... Skolens svømmehal bliver ombygget til kursus- og konferencesal.

2018 Den 27. januar 2018 var der åbent hus på skolen fra kl. 10-14. Denne dag var elevforeningen til stede med en historisk udstilling i den nye konferencesal på Ledreborg Allé 50, 4000 Roskilde.

2020 Den oprindelige foredragssal med elevfotos, er nu ombygget til to store klasselokaler.

2021 Året med onlineundervisning og intet Roskilde Dyrskue.

2022 Plads i ombygget foredragssal. 25 års jubilæum Hans Kristian Lainum. Tour de France kom forbi alléen.

Der er stadig brug for la Cours skoletanker

Efter 155 år er der stadig brug for la Cours skolemål, nemlig at uddanne ungdommen med en selvstændig personlighedsudvikling – både fagligt, menneskeligt og åndeligt. Fra starten havde skolen både en almen højskoleafdeling den første vinter og en landbrugsfaglig afdeling året efter. I dag kalder vi det blandt andet en landbrugsuddannelse med studiekompetence eller EUX-student.

Hvem var J. C. la Cour?

Jørgen Carl la Cour blev født den 8. juni 1838 på gården "Skjærsø" ved Århus. Han havde en god skolegang, og som 17-årig tog han afgangseksamen fra Århus Latinskole. Derefter tog han til København, for at søge optagelse til landbrugsstudiet på Polyteknisk Højskole. Han bestod optagelsesprøven, og to år senere tog han landbrugseksamen. Han savnede at lære mere om praktisk landbrug og tog derfor hjem til sin far på "Skjærsø" – en god læretid på halvandet år. I efteråret 1858 åbnede man den Kongelige Veterinære- og Landbohøjskole på Frederiksberg.

La Cour søgte og fik en stilling som undervisningsassistent her. Han havde allerede da tanker om, at oprette en landboskole som bestod først af et seksmåneders højskoleophold og året efter af et ti-måneders landbrugsskoleophold –

i alt 16 måneder. På Landbohøjskolen arbejdede

la Cour indtil krigen i 1864 kaldte på ham. Efter sin tid som officer, fortsatte la Cour sit arbejde som undervisningsassistent ved

Landbohøjskolen. I 1866 foretog la Cour en studierejse til Tyskland, Schweiz, Holland, Frankrig, England og Irland for at studere landbrug og landbrugsuddannelser. Dermed fik han god inspiration til at starte sin skole, Lyngby Landboskole, ved Kongens Lyngby. Det første elevhold på Lyngby Landboskole startede den 1. november 1867. Byggeriet var dog først færdiggjort til indflytning den 1. maj 1868, så det første elevhold startede i lejede lokaler på "Nærumgaard". Foruden arbejdet på skolen, havde la Cour mange

aktiviteter: Allerede i 1868 blev han redaktør på tidsskriftet for landøkonomi, og fra 1875 sekretær i det Kongelige Danske Landhusholdningsselskab, indtil han i 1891 blev præsident for selskabet. La Cour var også i en årrække formand for Københavns Amts Landboforening. J. C. la Cour beskrives som en fin, dannet mand, og i ordenes bedste

betydning: Han havde en sjælden klar viden og forstand og havde samlet et stort forråd af kunskaber. La Cour havde også store pædagogiske evner, og han fulgte alle sine elever med levende omsorg. Desværre døde la Cour i en ung alder i 1898, kun 59 år gammel, men han nåede dog at udrette et værdifuldt livsværk indenfor dansk landbrug. Skolens motto står

stadig på talerstolen i mødesalen:

*Selv at tænke,
selv at dømme,
selv at handle.*

Vil du finde fremtiden – må du kende fortiden.

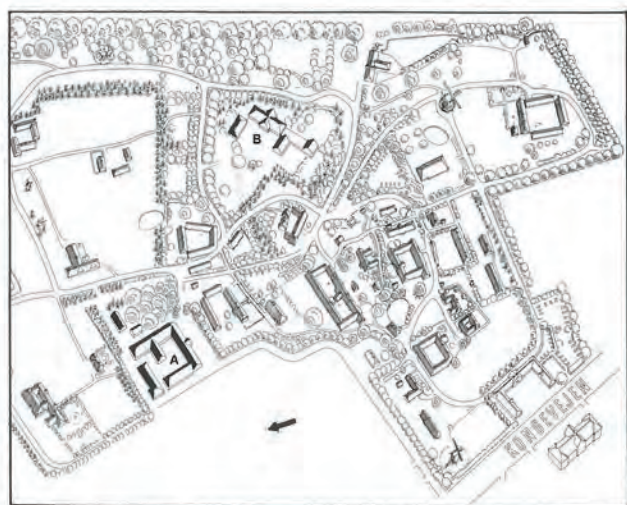

Fig. 1. Den sydlige del af Frilandsmuseet. Med A er markeret Lyngby Landboskoles bygninger, med B Grundtvigs Højskoles. Tegning af Frøde Kirk.

*Landbrugsskolen
Sjælland*

- ét skridt foran!

Skolens ejerforhold fra 1867 - 2022

Aktieselskab	1867-1890
Fondsejet ("Grundtvigs Fond")	1890-1930
Privatejet (N.L. Klint)	1930-1935
Selvejende institution	1935-2005 (Tidligere elever)
Landbrugsskolen Sjælland	2005-2007 (Høng-Lyngby)
Roskilde Teknisk Skole	2007- (RTS-Vilvorde)

Fra 1890 til 1930 (40 år) ejede Grundtvigs Fond skolen, da både landboskolen og højskolen blev drevet sammen.

I 1930 solgte Grundtvigs Fond Landboskolen til tidligere elev og lærer propr. N.L. Klint – privatejet. Ved hovedstadens vækst blev begge skoler efterhånden omklamret af storbyen og i 1935 blev højskolen solgt til Frilandsmuseet og flyttede til Hillerød. **I 1935 startede gamle elever en indsamling, og det lykkedes at købe landbrugsskolen, som derefter blev omdannet til en selvejende institution.**

Lyngby var dermed den første landbrugsskole i Danmark, som blev en selvejende institution.

- Af Allan Olsen

Ser du ét år frem: Så frø.

Ser du 10 år frem: Plant træer

Ser du 100 år frem: Oplys folket.

Ordsprog:

“Den, der ikke kender fortiden, forstår ikke nutiden
og egner sig ikke til at forme fremtiden”

Livet består af øjeblikke. Du
skal huske at nyde dem alle,
både de store og de små.

DRØM STORT

Vi tilbyder
Grundforløb 1 og 2
Grundforløb med
økologi og bære-
dygtighed

Gør som os, der drømmer om en fremtid i landbruget...

En erhvervsuddannelse på Landbrugsskolen Sjælland er alt andet end stillesiddende uddannelse. Vi giver dig et aktivt skoleforløb med højt til loftet, engagerede lærere og høj faglighed. En uddannelse med mulighed for at fortsætte på en videregående uddannelse.

På Landbrugsskolen Sjælland finder du også Roskilde Tekniske Skoles skolehjem. Her kan du bo under skoleforløbene og deltage i aktiviteter, få lektiehjælp og nye venner.

Vil du vide mere om mulighederne, ring på 70 20 08 28

Læs mere på www.lssj.dk

Landbrugsskolen Sjælland
Ledreborg Allé 50, 4000 Roskilde
Tlf.: 46 300 400

Landbrugsskolen
Sjælland

- ét skridt foran!

En del af Roskilde Tekniske Skole